

ГРЪБНА БИБЛИОТЕКА - КОЛАРОВГРАД
Д. ПОЗИТНИ 19.55
№ 564

ш у м е н с к и

ОБЩИНСКИ ВЪСТНИКЪ

ОРГАНЪ И ИЗДАНИЕ НА ШУМЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА.

ИЗЛИЗА ВСЪКИ ВТОРНИКЪ.

Единъ брой 40 ст.

АБОНАМЕНТЪ: 20 лева за година,
10 лева за 6 месеца прѣдплатени.

Такси за обявлениета: За годишни, вѣнчални и некролози по 20 лева.
Търговски, адвокатски и др. по 1 левъ на кв. см. Приставски по 20 ст. на дума.
За малки обявления до 25 думи по 10 лв. за всѣко. За повече публикации —
по споразумѣние.

Всичко което се отнася до вѣстника,
да се изпраща до Редакцията му:
КМЕТСТВОТО ШУМЕНЪ.

Общинитѣ и жилищния въпросъ.

III.

Въ първѣтъ двѣ статии ние посочихме различнитѣ гледища за разрѣшеніе на жилищната криза, като изтъкнахме, че както частната строителна дѣйностъ, така и дружествената, не сж въ състояние не само да разрѣшатъ, но и да облекчатъ жилищната нужда за работническата класа при съществуването на капиталистическото общество.

Сега, прѣди да прѣминемъ къмъ разглеждане ролята на общинитѣ изобщо и частно на комунистическитѣ такива по отношение облекчение на жилищната нужда за работническата класа, считаме за необходимо да посочимъ въ настоящата си статия условията при които възникна у насъ жилищната нужда.

Ние посочихме вече ония социално-икономически причини, съществени на днешното буржуазно общество, които дѣйствуватъ съ гостоянство и прѣдизвикватъ острия характеръ на жилищната криза въ градоветѣ. Специално у насъ, гдѣго капиталистическото производство не е стигнало степенята на развитие на западноевропейскитѣ народи, многоестественое, че общитѣ причини на капиталистическото общество, прѣдизвикващи жилищната криза, дѣйствуватъ въ по ограниченъ размѣръ. И за това прѣди войната, съ изключение на гр. София, жилищната криза не се чувствуваше така силно въ градоветѣ. Но слѣдъ общоевропейската война ние сме свидѣтели, какъ жилищната нужда става обществено явление почти за всички по-голѣми наши градове. Даже и на-

шия еснафски градъ, Шуменъ, отличаващъ се не само съ застойгъ, но и съ намаление на населението си до прѣди войната, става обектъ на новото за него социално явление — жилищната нужда.

Официално признаваме жилищната криза като масово явление е създадения слѣдъ войната специаленъ законъ за облекчение жилищната нужда. Явива се въпроса, на що е продуктъ остража жилищна криза у насъ, когато общитѣ причини за тая криза, съществени на силно развититѣ индустриално-строителни страни, прѣди войната сж дѣйствували слабо, а слѣдъ войната почти никакъ, тъй като не само не съществува силно икономическо развитие, но напротивъ — единъ стопанственъ застой!

У насъ слѣдъ войната се създаде особена стопанска ситуация, като послѣдствие отъ която възникна и жилищната криза. Съвѣстното на капиталистическото общество явление — бѣгството отъ селата, този процесъ, който у насъ прѣди войната не бѣ силно развитъ, слѣдъ войната взема широкъ размѣръ. Войната бѣ една конюнктура, едно случайно благоприятно условие за нагнупване богатства въ селскитѣ слоеве. Отъ друга страна войната създаде и антипода, противното на горното явление, като обезпоти и частъ отъ селското население или го постави въ невъзможностъ за просъществуване.

Горната социална обстановка въ селата прѣдизвика приливъ на селското население къмъ градоветѣ: забавителитѣ селяни отъ желание и стремѣжъ къмъ привлекателния градски животъ, а бѣднитѣ елементи отъ жѣлѣзата необходимостъ да дирятъ срдства за съ-

ществуване. Голѣмия напливъ на учаща се младежъ отъ селата допѣлни горния приливъ, а заедно съ всевъзможни бѣжанци отъ Тракия, Добружа, около 100,000 души и руски бѣжанци около 10000 всичко това заедно създаде голѣмата концентрация на бездомни елементи въ градоветѣ. Тая концентрация се извършва при това въ момента на общъ застой въ строителната дѣйностъ, както частно индивидуална, така и публично общинска или държавна, слѣдствие по-скжпането строителния материалъ и градската поземлена собственостъ. И виждаме: силна концентрация на население въ нашитѣ градове при липса на увеличѣние жилищнитѣ помѣщения.

Но не по-малко и самата политическа обстановка на нашия политически животъ слѣдъ войната повлия за увеличѣние на концентрацията на населението въ градоветѣ. Господството на земеделския съюзъ, наложи на послѣдния нуждата отъ създаване свои политически ядра и въ градоветѣ, които като реална социална сила да установятъ политическото господство на земеделския съюзъ срдѣ градското население. Редъ служби се заеха отъ елементи отъ селата, — чиновници, служаци, селска жандармерия, всевъзможни икономически организации, синдикати, кооперации, свързани съ организационния животъ на съюза, привличаха хора изъ селата, — всичко това е новъ селски елементъ застѣдвалъ въ градоветѣ слѣдъ войната.

Но и самата строителна политика на земеделското правителство или по-скоро липсата на такава, допринесе за усилване жилищната нужда. Изправено прѣдъ лицето на държавенъ финансовъ

банкрутъ — съ цѣль на финансови икономии — то създаде закона за отчуждаване на готови здания за общински, окръжни и държавни нужди, безъ да развие и адрова публична строителна дѣйностъ за задоволяване горнитѣ нужди. Прилагането на този законъ, — справедливъ или не нуженъ, или не, другъ въпросъ — не малко допринесе за отегчение на развилата се жилищна нужда, защото той почива върху принципа на разпрѣдѣление съществуващитѣ здания, а не и върху принципа за построяване на нови такива.

Въ горнитѣ условия у насъ лежатъ и причинитѣ, които прѣдизвикваха силна концентрация на населението къмъ градоветѣ, като наличнитѣ жилищни помѣщения въ послѣднитѣ се указаха недостатъчни да побератъ всички ново придошли. Тая концентрация прѣдизвиква голѣмото търсене на квартири и увеличѣние на градската рента, а като слѣдствие отъ това идва покачване наеимитѣ и появата на сцената въпроса за жилищната криза.

Днесъ това социално явление привлича вниманието на българскитѣ общественици и законодателство, то прѣдизвиква социални борби посрѣдъ засѣгнатитѣ отъ него обществени слоеве. И за разрѣшеніето на жилищната криза у насъ, изпжкватъ сжщо двата метода, двата начина за които ние говорихме въ втората статия: революционно пролетарски и буржуазенъ или дребнобуржуазенъ.

Ние имаме на рѣжа резолюцията на софийскитѣ граждани — домопритежатели 3000 души и, образували дружеството „собственникъ“. Въ тая резолюция ясно изпжква, че и българската буржуа-

зия, по отношение разрѣшеніето на жилищния въпросъ, застава върху принципа: създаване на собствени самостоятелни къщи на бездомнитѣ, чрезъ построяване на жилища отъ фабрикантитѣ за работницитѣ си чрезъ коопериране и разпродаване мѣста отъ общинитѣ за застрояване отъ бездомнитѣ. Значението и ефикасността на тия начини на разрѣшеніе жилищния въпросъ, сж огледъ интереситѣ на пролетариата, ние вече посочихме. Но характерното е, че отъ гледището на днешнитѣ интереси на работническитѣ маси по жилищния въпросъ — именно намаление на наеимитѣ — българскитѣ домопритежатели взематъ позицията напълно въ ущербъ на работническитѣ интереси. Тѣ искатъ отъ правителството прѣмахването на всички ограничителни условия, които не имъ позволяватъ произволното покачване на наеимитѣ. За постигането на това тѣ заплашватъ даже съ евентуалното си прѣминаване къмъ болшеизма.

А въпроса за наеимитѣ е който интересува най-много непосредствено работническата класа при днешната жилищна криза. Едно грамодно количество напр. отъ Софийскитѣ сѣмейства е силно заинтересовано отъ височината на наеимитѣ. Така напр., споредъ една статистика, въ София прѣди войната отъ 45000 сѣмейства съ собствени жилища имать само 14,000, а останалитѣ 31,000 сѣмейства, живѣятъ въ наети жилища. Русе прѣзъ 1910 г., споредъ една анкета на общината, е имать 1300 бездомни сѣмейства. Нѣмаме свѣдѣния за други градове, но въпрѣки това не може да има съмнѣние, че въ тѣхъ ще има сега маса свѣтъ бездомници, които сж

Л. О. Фросаръ

СОЦИАЛНАТА ОСИГУРОВКА.

На никоя страна въ свѣта социалното законодателство не може да се сравни съ това на свѣтска Русия. Социалиститѣ отъ това не ще се изненадатъ. Естествено е, че една страна която се е освободила отъ своя капитализмъ, осигурява на труда — източника на всѣко богатство и условие за колективното благосъстояние — максимумъ сигурностъ (безопасность).

Два съществени принципа сж въ основата на руското законодателство за социална осигуровка.

1. Всѣки здравъ човѣкъ трѣбва да работи;

2. Всѣки човѣкъ неспособенъ за работа има право на социална осигуровка.

Нашитѣ революционери отъ 1848 до прокламираха правото на труда. Свѣтската революция създаде дължителността на труда. Никой не може тукъ да се изкончи отъ случаятъ опрѣдѣлени законъ. Новото общество по върху единъ видъ колективни договори създадени между членове: то не позволява на никого да експлоатира

себе подобния си, но то ще изисква отъ всѣкого съдѣйствие равно на необходимитѣ сили за производството. Слѣдователно, човѣкъ експлоатира друго, не само като отдръжа отъ него капиталистическата печалба, но още когато послѣдния изпросва въ видъ на милостъ собственото си съществуване. Слѣдъ като прѣмахна данъка (печалбата) на капитала, работническата и селската Русия дължеше да прѣслѣдва паразитизма подъ всички негови форми, разбира се и лѣността и просията.

Безъ съмнѣние, тая послѣдната напълно не е изчезнала и още се срѣщатъ въ Петроградъ и Москва хора, които простиратъ, подаватъ ржка. Тѣ сж поне за момента много и тѣхното постоянство се дължи на общитѣ условия на режима, който се издържа отъ 8 години, режима на обграждане съ „бодливия тѣлъ“ на Клемансо. Социалната осигуровка се разпостира за всички работници и за членоветѣ на сѣмействата имъ, заняти въ домашнитѣ работи. Тя покровителствува болнитѣ, нараненитѣ въ врѣме на работа, осакатенитѣ, старцитѣ, безработнитѣ, родилкитѣ, всички тия, които въ врѣмѣ или за винаги сж неспособни за ра-

бота, и всички тия които сж изгубили работата си не по тѣхна вина.

По силата на декрета относително социалната осигуровка, всѣки работникъ има право да иска отъ държавата медицински грижи, извънредни или редовни, отъ които има нужда, медикаменти, отглеждане въ болница, изпращане въ санаториумъ, или на минерални бани, помощни срдства отъ които има нужда неговото тѣло, (очила, патерници, изкуствени части на тѣлото и пр.); къмъ това безплатно подпомагане, се прибавятъ субвенции или пенсии въ размѣръ отговарящъ на обикновената надница на заинтересованитѣ. Брѣменнитѣ жени, ако тѣ работятъ нѣкакъвъ физически трудъ, иматъ право на плащанъ отпускъ и на безплатни грижи, 8 седмици прѣди и 8 седмици слѣдъ раждането; другитѣ иматъ 6 седмици прѣди и 6 седмици слѣдъ. Ако тѣ кърмятъ дѣцата си — една субвенция равна на 1/4 отъ прѣдшествуващата помощъ имъ е давана до края на деветия мѣсець слѣдъ раждането. Въ случай на безработица въ нѣкоя областъ, работницитѣ получаватъ една помощъ равна на минималната надница. Пожизнени пенсии сж създадени за неспособнитѣ за ра-

бота, която неспособностъ произтича отъ случай на поврѣда, отъ болестъ, или отъ старостъ.

Ако неспособността надминава 60%, пенсията отговаря мѣсечно на 25 ежедневни надници споредъ областта въ която се живѣе, ако тая варира между 45 и 60%, — 1/2 отъ цѣлата пенсия отива за осигуровки; отъ 30 до 45%, тѣ получаватъ половината отъ пенсията; отъ 15 до 30%, — 1/3 отъ пенсията. Неспособностъ по низка отъ 15%, не дава право на пожизнена пенсия.

Сѣмействата, изгубили съ своя глава лишени отъ срдства, безъ възможностъ за работа, получаватъ пенсия, която достигало 60% отъ минималната надница въ дадена мѣстностъ, ако оставатъ само съ по единъ членъ, до 75%, ако тѣ оставатъ съ два члена; до 100%, ако иматъ три или повече членове. Най-послѣ, пензионеритѣ могатъ да бждатъ отъ врѣме на врѣме подлагани на нови медицински прѣглези, съ цѣль на ревизия ако си има мѣсто това.

И инвалидитѣ иматъ право да постѣпватъ въ специални приютитѣ като се отказватъ отъ пенсията.

Декретътъ отъ 7 августъ 1918 г. и той отъ 28 априлъ 1919, установяватъ социалната осигуровка за войницитѣ и сѣмействата имъ. Тѣ

прѣдвжкатъ на осакатенитѣ въ войната пенсии въ сжщитѣ размѣри както за работницитѣ, съобразно процента на инвалидитѣта

Сѣмействата на войницитѣ отъ червената армия, умрѣли или изчезнали получаватъ издрѣжка, идентична съ тая дадена на работническитѣ сѣмейства. Сѣмействата на войницитѣ отъ армията получаватъ помощи на които височината варира съобразно областитѣ и които почватъ отъ 260 до 450 рубли на мѣсець за единъ членъ и стигатъ 650 до 1500 за сѣмейства съ петъ члена.

Количеството на войницитѣ и сѣмействата на войницитѣ подпомагани отъ свѣтската държава е достигало до 5 милиона на 31 декември 1919 г. Три милиарда и половина рубли сж били изразходвани за тая служба за второто шестмѣсечие само за сжщата година.

Освѣтъ това, сѣмействата на войницитѣ отъ червената армия иматъ безплатни квартири, подпомагани сж допълнително съ изхранване, запазватъ си земитѣ, които обработватъ и получаватъ аванси за да подобрятъ напълно стойността имъ.

Приводъ.

заинтересовани от повишението на наемите. А викаме, че частните домопритежатели са непосрѣдствено заинтересовани от поддържане и запазване на високите наеми които се повишават съдѣствие увеличението на градската поземлена рента.

Но и принципа за създаване самостоятелни къщи за бездомните у нас, както въ Европа, е неприложим фактически по сѣщитѣ причини, които ние посочихме за европейските страни. Затова, основаното у нас, въ Шуменъ, кооперативно бездомническо дружество, вноска на което е 5,000 лв., може да снабди разни инженери и фабриканти съ къщи, но то не ще помогне нито на един работникъ и маломощенъ гражданинъ. Така че, до като съществува частната поземлена собственост въ градовете и обусловената от нея непрѣкъснато покачваща се градска поземлена рента, до тогава у нас и дума не може да става, за намаление наемите доброволно от частните домопритежатели.

От друга страна, сѣщо и частната строителна инициатива у нас при съществуване на градска поземлена рента и всѣко дружество, което има за цѣль върху правото на частната собственост да снабди своите членове съ самостоятелни къщи, — не водятъ никога къмъ облекчение на жилищната нужда за бездомните работници, но тая строителна жилищна политика води сигурно къмъ едно парализиране на революционната освободителна борба на пролетариата. Слѣдъ горния анализ на условията при които възниква жилищната нужда, у нас, остава да видимъ ролята на общините за облекчение и за работническата класа, което ще направимъ въ слѣдующата послѣдна заключителна статия.

Холера по птиците.

(Chelera gallinarum).

(Продължение отъ брой 18)

Развитието на болестта се явява винаги въ остра форма. Инкубационниятъ периодъ трае отъ 12 — 24 часа. Заболѣлите умиратъ често пѣти безъ да дадатъ външни признаци на заболяване. Когато болестта продължи отъ 1 — 3 дни, клиническите признаци сѣ слѣдните: изгубване на апетита, диария, посиняване на гребена, обичитѣ и кожата на корема, отпусчане на крилѣтѣ и изтечение на бѣла лига отъ човката; болните ходятъ като зашеметени и пияни.

Размножаването на микробитѣ на птичата холера прѣдизвиква особени патологически измѣнения на нѣкои органи и тъкани. Тѣй напр. кървави ексудати въ сърдечната кисийка, кървави точки по външната страна (епикардия) на сърцето особено на водните птици, епиремичност на бѣлитѣ дробове и червата сѣ най-характерните признаци при аутопсията на умирѣлите. Въ нѣкои случаи нищо особено не може да се открие, освѣн малокръвие (oligaemia) и бѣлдостъ на мускулитѣ. И тогава съ микроскопа лесно може да се открие болестта.

Някакви медикаменти не помагатъ за лѣкуването на болните, тѣй като болестта се развива твърдѣ бърже и въ повечето случаи безъ каквото и да е външни признаци прѣди смъртта. За спрване на заразата, ва нейното локализиране нѣма други срѣдства, освѣн домашните птици да се поставятъ въ по-добри хигиенически условия. За това сѣ прѣпорѣчителни слѣдните санитарно ветеринарни мѣрки:

1) Измитање и почистване на курниците, кафезитѣ, изобщо помѣщенята на домашните птици; бѣлосване на пода, стѣнитѣ, тавана и прѣтоветѣ на поменатитѣ; изгаряне на сламата въ долапитѣ и кошницитѣ;

2) Измитање на дворищата и

изгаряне на събрани боклуци.

3) Изолуване въ заразени дворове на всички здрави птици въ незаразени помѣщения най-малко за 15—20 дена;

4) Постановяне най-малко 10 дни въ отдалени помѣщения на купенитѣ отъ пазара кокошки и др. домашни птици и слѣдъ това да се смѣсватъ съ другитѣ птици;

5) За прѣдпазване отъ птичата холера домашните птици да се погъ съ разворъ отъ солна киселина (гузъ руху) 2% въ сѣщия разворъ да се кисне 1 — 2 часа зърнената храна. Добро срѣдство сѣ така сѣщо сацитѣ по куминитѣ; отъ послѣдните се турятъ 2 — 3 лъжици супени въ кошницитѣ за пиене;

6) Заравяне на умирѣлите птици отъ каквато и да е болестъ дълбоко въ градинитѣ и изобщо въ мѣста, където не ходятъ да ровятъ кокошнитѣ и

7) Да не се забравя, че хвърленитѣ умирѣли кокошки и др. птици по улицитѣ, каналитѣ, боклуцитѣ и обществени градини, които се разнасятъ навсякъде отъ гладните кучета, сѣ единственитѣ разпространители на птичата холера.

ПРАВИЛНИКЪ

По прилагане на регулационни проекти за улици, площади, пазарища, градини, паркове, игрища и пр., приега въ закланение на общ. съветѣ на 28 VII 1920 г.

(Продължение отъ брой 18.)

§ 18 За измѣняването на всѣка общинска парцела се води отдѣлна прѣписка въ която фигуриратъ слѣдните документи:

1) Заявление отъ заинтересования, че желае да получи общинска парцела въ замѣна;

2) Протоколъ на общинския съветъ, че исканата замѣна е законна по смисъла на настоящия правилникъ и че я приема.

3) Заповѣдъ на кмета за назначаване комисии по § 12 отъ този правилникъ;

4) Протоколъ на комисията прѣдвидена въ параграфъ 12 на настоящия правилникъ;

5) Служебни скици на всички отчуждени мѣста на заявителя и на общинската парцела, която се дава въ замѣна;

6) Документи за собственост на всички отчуждаеми мѣста на заявителя и тѣхната стойност по съответните имъ общи оцѣнки (чл. 30 и 33);

7) Окончателно установени равномѣтки съгласно § 17 отъ настоящия правилникъ за всички отчуждаеми сгради на заявителя;

8) Удостоверение, че заявителя е обезпозенъ въ смисълъ на § § 9, 10 и 11 отъ настоящия правилникъ.

9) Обща равномѣтка за всички регулационни земания и давания между заявителя и общината;

10) Удостоверение, че отчужденитѣ мѣста и сгради и замѣняемото частно мѣсто не сѣ подъ заповоръ подъ ипотеки, удостоверение отъ Земледѣлската Банка и бирническо удостоверение, че не дължи на държавата.

11) Мотивирано постановление отъ общинския съветъ за окончателната замѣна и за снабдяване стопанина съ нужнитѣ документи за владение;

12) Указъ съ който се одобрява регулационната замѣна.

§ 19 Срѣщу съдружнически и сънаслѣднически мѣста се дава въ замѣна само една общинска парцела, а при отказване на замѣната такива мѣста и находящитѣ въ тѣхъ сгради се изплащатъ въ брой съразмѣрно на всѣки правомѣстѣ. Сумитѣ на малолѣтните наследници се повѣряватъ по надлежния редъ на съответния имъ настойникъ, а тия на удоповѣдени стопани — на съответните имъ опекуни.

§ 20. Ако нѣкой, споредъ общата му регулационна равномѣтка § 4. остава длъженъ на общи-

ната и не може да се издѣлжи веднага, той издава съгласително число полици най-малко по 500 лева всѣка една, съ 10% лихва и съ падежи, щото всѣка година да изплаща най-малко една полица.

§ 21. Всички регулационни отчуждени стака въ брой. За тази цѣль кметството прѣдвизда въ бюджета си ежегодно най-малко 20,000 лв.

§ 22. Обезсилване на нотариални актове на регулационно отчуждени имоти или издаването нотариални актове за дадени въ замѣна общински мѣста става съгласно чл. 41 отъ закона за благоустройството, но слѣдъ като бждатъ изпълнени слѣдните условия:

1) Да е угодбена замѣната отъ общинския съветъ съ мотивирано постановление.

2) Да е изплатено мѣстото за тротоара покрай лицето на дадената въ замѣна общинска парцела (чл. 30 буква „е“ отъ закона за благоустройството съгласно общинитѣ оцѣнки чл. 30) и

3) Да се разчистятъ съгласно § 17 отъ настоящия правилникъ замѣняеми или отчуждаеми мѣста.

§ 23 Кметството води специална счетоводна книга за изземанията и даванията на общината по регулационнитѣ отчуждения и се грижи да бждатъ редовно прѣдвизждани въ общинския бюджетъ сумитѣ за изплащане регулационнитѣ задължения.

§ 24. Настоящия правилникъ влиза въ сила слѣдъ като бжде приега отъ комисията по чл. 9. отъ закона за благоустройството и се утвърди отъ мѣстото на общ. сгради, пѣтища и благоустройството. По отношение регулационнитѣ замѣни, той сѣ утвърденъ отъ си добива сила и за всички до сега кадастрирани квартали.

Подписали: Кметъ Ст. Еневъ, пом. Кметовецъ Кр. Арнаудовъ и Вичо Попазовъ, Общинските съветници: С. Писковъ, Ил. Пасгарджиевъ, М. Тютюнджиевъ, Ив. Самарджиевъ, Д. Добревъ и Хр. Косевъ.

Отговоръ на ШУМЕНСКИ ВЪСТИ

По поводъ на едно антрефиле, помѣстено въ „Шум. общ. вѣстникъ“ по работитѣ въ окол. учит. дружество, г. Т. Димитровъ е помѣстилъ единъ прѣдизвикателенъ отговоръ въ брой 41 на вѣстника Ви, въ който отговоръ, прѣдполагайки, че авторъ на антрефилето съмъ азъ, навърля се върху мене и другаритѣ ми отъ бишето настоятелство съ изрази и епитети, които каратъ да се погнуси всѣки порядъченъ човѣкъ.

За освѣтление на интересующитѣ се, давамъ слѣдните обяснения.

Нѣмамъ, нито азъ, нито другаритѣ ми, нищо общо съ антрефилето въ „Шум. общ. вѣстникъ“.

Никакво дулично държане нѣмаше на делегата, а защита на една ясна и опрѣделена позиция върху тактиката на проф. борба, — позиция, подсказана отъ новитѣ условия на живота и отъ развиващитѣ се събития. Голѣмиятъ въпросъ, който се изправя прѣдъ съюза, слѣдъ като той застава върху почвата на класовата борба, е: на коя обществена сила ще разчита съюза за постигане на своитѣ задачи, при наличността на една масова комунистическа партия и на една загинаща широко-соц. партия? Послѣдните общ. и окръжни избори свидѣлствуватъ, че партията на широкитѣ социалисти умира. Нѣмамъ ли елементарно право и дългъ да се справя съ едно положение, което се оспорва отъ живота и като всѣки честенъ професионаленъ дѣецъ, да си тегля заключението?

Ако за бишящия окр. управител и настоящия кмижаръ това е невъзможно, нѣма никакво морално право той да поставя другитѣ подъ наменателя на своя моралъ. Ние сме скроменъ наеминици; нѣ-

маме ангажиментъ ни съ Пастухова, ни съ свързаниитѣ търговски отношения. Затова, при корегирането на нашия мирогледъ, рѣманаща роля има не двуличие, а жилия социаленъ миръ съ неговата еволюция и революция.

Отчетъ ми не биде угодбенъ само съ 2 гласа болшинство. Каго се игнорира гласа на неизправния „членъ“, кмижаритѣ Т. Димитровъ и той на двѣтѣ учителки отъ с. Кюлевча, които никога не сѣ стичали на дружествено събрание, — картината щѣше да бжде съвсѣмъ друга.

Въ сѣщия брой се съобщава че дружеството ме бламирало отъ н-ството. Истината е, че азъ бѣхъ избранъ въ настоятелството и си подадохъ оставка.

Послѣднитѣ резолюции, които се приеха единодушно отъ дружеството и издигатъ борческата активност на дружеството, сѣ дѣло на старото настоятелство. „Кмижаритѣ“ Т. Димитровъ намираше време да говори за Шаблина, за Амстердамъ и пр., но и на умъ не му идва да повдига въпроси, които засѣгатъ жизненитѣ интереси на учителя и уч. дѣло, по простата причина, че той иде при насъ като кмижаръ и широкъ социалистъ, качества, които сами по себе не сѣ осждителни, но които, това искаме да подчертаемъ ние, нѣматъ нищо общо съ насъ и съ нашия професионално дѣло.

Върху епитетитѣ „културнитѣ“ изрази, които изпълвагъ половината отъ отговора на г. Димитровъ не ще се спирамъ, защото съмъгамъ, че тази работа стои по-долу отъ неето достоинство.

А. Христова.

ХРОНИКА

НА НАШИТѢ „КРИТИЦИ.“ Въ единъ отъ броеветѣ си „Шум. Окр. зем. вѣст.“ бѣше изсипалъ купъ хули и клевети по адресъ на комунистич. общински съветъ относително събирането на берията „гринина“. На врѣмето ние изобличихме горния вѣст.

Ние заявихме тогава, че сме готови да водимъ една честна и достойна критика съ нашитѣ противници, върху базата на истината и фактитѣ и не спъвани отъ цензурата. Още тогава ние казахме, че на една такава критика не ще се съгласяватъ покровителитѣ на горния вѣст., които си резервиратъ правото да хулятъ на лѣво и дѣсно, — прѣдварително гарантирани отъ пазителя на цензурния печатъ, — като не се позволи на противницитѣ имъ свободно да изнесатъ истината, която би ги изобличила.

И дѣйствително, ние сме били прави въ заключението си. Нашата уводна статия въ брой 18 на вѣстника ни подъ надсловъ: „Начин интереси се служи“, слѣдъ извършената екзекуция отъ цензурата тукъ, ние не можахме да я познаемъ отъ насъ ли е писана или не. По единъ такъвъ важенъ въпросъ намъ не ни се позволява да пишемъ свободно, за да чуятъ и видятъ мѣстните граждани, кой саботира общинскитѣ налози и какъ се разстройвагъ общинскитѣ финансии отъ централната властъ.

НА „ШУМЕН. ОКРЖЖ. ЗЕМ. ВѢСТ.“ Въ тов вѣстникъ се подизава нѣкоя тъмна личностъ, която понѣкога издава подлата си и мръсна душа. Слѣдъ изобличенията които направихме на „критика“ по поводъ хулитѣ и клеветитѣ отпратени по адресъ на комунистическия общин. съветъ, Шуменскитѣ граждани, въраме се убѣдиха въ ниската морална стойностъ на автора и неговата „критика.“

Сега наново, въ брой 17 на горния вѣст., въ едно антрефиле се отпратятъ нови клевети и хули къмъ общин. съветъ по поводъ скѣпчането на дървата изсѣчени отъ общинската гора.

Считаме по-долу отъ нашата вѣстникарска честь да се занимаваме по-вече съ нѣкой корупци-

ранъ типъ, който като ланс вѣстни клевети и хули, „сериознага“ си критика за пѣтъ(?)

Шуменскитѣ работници имотни граждани сѣ доиздигнати въ своето сѣло да знаятъ на що е стого, що може да направи комунистич. съветъ въ защита нитѣ интереси, за да не плаватъ отъ мръснитѣ класни продажни карьеристки правени къмъ тѣхнитѣ избори.

Съ антрефилето отъ горния вѣстникъ искатъ да прикриятъ ното прѣстѣпление шо на сѣ общинския налогъ „сѣ расъж“ върху тютюня, централната властъ, въ съучастие на сѣ изключени и разнитѣ нѣ „критики“ отъ горния вѣст.

Да, нека послѣдния отговоръ нашета изобличителна, написана въз основа на факти критична прѣстѣпническата дѣяностъ централната властъ по отно общинскитѣ налози, апологетъ когто сѣ и хората отъ „Окр. вѣст.“, защото прѣдписватъ и изиватъ повторно да не се сѣ данѣка „сѣтъ парасъж“ отъ тежтелитѣ на тютюневия скѣпъ.

ШУМЕНСКИЯТЪ КЛОНЪ НА ЧЕРВ. КРЪСТЪ ПОКАНА

лопоименованитѣ граждани да дани да се явятъ въ канцеларията на писалището на адвоката Кандиларовъ и си получатъ четнитѣ отличия и дипломитѣ: Самарянки — самитар членове: Велислава Антонова, Д. Петрова, Елена Д. лова, Еринка Гатева, Йовка Г. Юрданка Силвестриева, Коста Стефанова, Иванка Д. По Мария Върбанова, Мара Гер Мара Георгиева, Марийка Же Мария Златарова, Марийка нова, Марийка Вълнарова, Мика Николова, Марийка Ста Надѣжда Петкова, Надежда рова, Надѣжда Костадинова, янка Момона, Пѣта Костова, ка Виденова, Елена Нико, г-жа Петрунова; г-жа М. Дирева, г-жа Д. С. Цанева, г-ца Гелова; г-ца Радославова, г-ца С. чева, г-ца Кушева, г-жа Поликъ Данаилова, г-жа Букурлиева, г-жа Р. Димитрова, И. Топалова, г-жа Мар. Тодова, г-жа Павлова; г-жа Ив. Златова, г-жа М. Р. Симеонова; г-жа С. Милде; г-жа К. Паскалева, Попова; г-жа Стайчева, г-жа М. Радусева, г-жа М. Александрова, г-жа Павла Мещева; г-ца Кандамова, г-ца Иванка Скорчева, полковникъ Чорбаджиева, Полникъ Бешевлиевъ, зап. Полникъ В. Мариновъ.

КОНГРЕСА НА ФРАНЦУЗТА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА МОДЕЖЪ е рѣшилъ съ 5443 гласъ срѣщу 1938 присъединяването къмъ комунистическия младежки интернационалъ. За да се усисни окончателно положението на французката социалистическа младежъ улесни присъединението ѣ къмъ младежкия комунистически интернационалъ, конгреса рѣшилъ трансформирането на Съюза на французката социалистическа младежъ въ Национална федерация на младежитѣ социалисти-комунисти. И брани сѣ слѣдъ това за управителъ на комитетъ 13 д у само комунисти.

СВѢДѢНИЯ

За ражданията и умираията. Шуменъ отъ 10 до 20.XI. 1920

	Иванка	Турин	Борин
Раждания	7	2	1
Умирания	4	4	1

Порокъ сърдце 1, Охтикова 1, Кървава моча 1, Възтъкитѣ черва 2, Бронхония 2, Старостъ 3.